

இடைக்கால நீர்வாகமே இன்றைய தேவை

தமிழ்த் தேசியமக்கள் முன்னணியின் தலைவர்
கலேந்திரகுமார் பொன்னம்பலத்துடன் ஒரு நேர்காணல்

நேர்கண்டவர்
சி. அ. யோதீலிங்கம்

இடைக்கால நிர்வாகமே இன்றைய தேவை

தமிழ்த் தேசியமக்கள் முன்னணியின் தலைவர்
கஜேந்திரகுமார் பொன்னம்பலத்துடன் ஒரு நேர்காணல்

நேர்கண்டவர் - சி. அ. யோதிலிங்கம்

கேள்வி-1

ஜெனிவா தீர்மானம் பலத்த ஏமாற்றத்தினைத் தந்துள்ளது என ஒரு கருத்து நிலவுகின்றது. இது பற்றி நீங்கள் என்ன கருதுகின்றீர்கள்?

பதில்

ஜெனிவா தீர்மானம் வெறுமனவே ஏமாற்றத்தினை மட்டும் தரவில்லை. அது தமிழ் மக்களுக்கு மிகுந்த ஆபத்தைத் தரக்கூடியதாகவும் உள்ளது. இதனாலேயே நாம் அதனை நிராகரித்தோம். நாம் இந்த நிராகரிப்பு தீர்மானத்தை எடுப்பதற்கு பிரதானமாக மூன்று காரணங்கள் உண்டு.

முதலாவது காரணம் 2012ம் ஆண்டு தீர்மானத்தைப் போலவே மீண்டும் ஒரு தடவை பூரிலங்கா அரசாங்கத்தைப் பொறுப்புக்கூறும் உள்ளக விசாரணையை நடாத்துமாறு அது கேட்டுள்ளது. பூரிலங்கா அரசு இன்று மிகப்பெரும் இன் அழிப்புக் குற்றவாளி. சர்வதேச சமூகமே இக் குற்றத்தை சுமத்தியுள்ளது. இந் நிலையில் அதே குற்றவாளியிடம் தன்னுடைய குற்றத்தைப் பற்றி விசாரிக்குமாறு கேட்பது இயற்கை நீதிக்கு முரணான விடயமாகும்.

ஒரு பேச்சுக்கு உள்ளக விசாரணையைப் பற்றி யோசித்தாலும் அவ்வாறான விசாரணையை நடாத்துவதற்கு பொலிஸ், நீதிமன்றம் என்கின்ற இரண்டு விடயங்கள் முக்கியமானவையாகும். இன்று இன்

அழிப்புக் குற்றவாளியாக இராணுவம் மட்டுமல்ல காவல்த்துறையும் இருக்கின்றது. காவல்த்துறை குற்றவாளியல்ல என நாம் கருதினாலும் இன்று பாதுகாப்பு அமைச்சின் கீழ் தான் பொலிஸ் திணைக்களமும் உள்ளது. எனவே பொலிஸ் எவ்வளவு தூரம் சரியான விசாரணையை நடாத்தும் என்பது சந்தேகத்திற்குரியதே. அதன் விசாரணை கேளிக்கையாகவே அமையும்.

நீதிமன்றத்தினைப் பொறுத்தவரை இன்று பிரதம நீதியரசராக பதவி வகிப்பவர் சென்ற வருடம் ஜெனிவாபில் ஸ்ரீலங்கா அரசினை தீவிரமாக நியாயப்படுத்தி செயற்பட்டவர் ஆவார். அப்போது அவர் சட்டமாதிரிபாராக இருந்தார். எனவே அவர் தலைமை வகிக்கின்ற நீதிமன்றம் நேர்மையான விசாரணையை நடாத்தும் என எதிர்பார்க்க முடியாது.

உண்மையில் உள்ளக நிலைமைகளைப் பார்க்கின்றபோது உள்ளக விசாரணை என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. இது அனைவருக்கும் வெளிப்படையாகத் தெரிந்த விடயம். இதனை நன்றாக தெரிந்த பின்னரும் கூட ஜெனிவா பிரேரணை உள்ளக விசாரணையைக் கோரியிருப்பது இனப்படுகொலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட, தொடர்ந்து உள்ளாக்கப்பட்டு வருகின்ற தமிழ் மக்களை அவமானப்படுத்துவதாகவே அமையும்.

இரண்டாவது காரணம் இந்தத் தீர்மானம் சென்ற வருட தீர்மானத்தைப் போல நல்லினக்க ஆணைக்கும் அறிக்கையை நல்லினக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான மையப்பொருளாக ஆக்கியுள்ளது. இத்தனைக்கும் நல்லினக்க ஆணைக்கும் உருவாக்கப்பட்ட போது சர்வதேச சமூகமே அதனை நிராகரித்திருந்தது. இந் நிராகரிப்பிற்கு பிரதானமாக பின்வரும் மூன்று காரணங்களை அது கூறியிருந்தது.

1. நல்லினக்க ஆணைக்கும் உறுப்பினர்கள் வெளிப்படையாகவே அரசாங்கத்திற்கு சார்பானவர்கள்.
2. நல்லினக்க ஆணைக்குமுனின் அதிகார எல்லைகள் மிகவும் குறுகியவையாகும்.
3. மக்கள் சுதந்திரமாக சாட்சியம் வழங்குவதற்கான பாதுகாப்பு குழல் இல்லாமல் இருந்தது.

நல்லினைக்க ஆணைக்குழுவின் விசாரணைகளுக்கு வருமாறு இலங்கை விரும்பிக் கேட்ட போதும் கூட சர்வதேச மன்னிப்புச்சபை, மனித வரிமைகள் கண்காணிப்பகம் போன்ற மனிதவரிமை நிறுவனங்கள் புறக்கணித்திருந்தன. இவ்விசாரணை செயற்பாடுகளை ஒரு பம்மாத்து எனவும் விமர்சித்திருந்தன. தாயகத்தில் தமிழ்த்தேசியக்கூட்டமைப்பு இதனை புறக்கணித்திருந்தது. தமிழ்த்தேசியமக்கள்முன்னியினரான நாமும் புறக்கணித்திருந்தோம். பெரும்பான்மையான தமிழ் மக்களும் புறக்கணித்திருந்தனர். சாட்சியம் அளிக்கச் சென்றவர்களையும் கூட ஒழுங்காக சாட்சியமளிக்க விடாத நிலையும் இருந்தது. இவ்வாறு சர்வதேச சக்திகளாலும், தாயக சக்திகளினாலும் நிராகரிக்கப்பட்ட நல்லினைக்க ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையினை தான் நல்லினைக்கத்திற்கு மையப்பொருளாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என ஜெனிவா பிரேரணை கோருகின்றது.

இதிலுள்ள ஆபத்தான விடயம் நல்ல பரிந்துரைகள் என சில வற்றைக் காட்டினாலும் நல்லினைக்க ஆணைக்குழு அறிக்கையின் அடிப்படையான அதன் இறுதி இலக்கு எந்தவொரு மாகாணமும் இனம் சார்ந்தவையாக இருக்கக் கூடாது என்பதாகும். அறிக்கையின் உண்மையான நோக்கம் முழு இலங்கையையும் சிங்களமயமாக்குவதே.

மூன்றாவது காரணம் 13வது திருத்தத்தினை ஜெனிவா பிரேரணை வரவேற்றுள்ளமையாகும். தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை இதுவும் மிகவும் ஆபத்தானது. தமிழ்த்தேசிய பிரச்சனைக்கு தீர்வாக 13வது திருத்தத்தினை முன்வைப்பதன் மூலம் அதற்குள் தமிழ் அரசியலை முடக்குவதற்கு முயற்சிக்கப்படுகின்றது. 13வது யாப்புப் திருத்தம் தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகளைத் தீர்க்க எந்த வகையிலும் உதவப் போவதில்லை. 13வது திருத்தத்தின் படி மாகாணசபைகளுக்கு எந்தவித சுயாதீனமும் கிடையாது. மத்திய அரசில் தங்கியிருக்கும் நிலையே உண்டு. ஏற்கனவே நடைமுறையில் செயற்பட்ட வட்டிழக்கு மாகாண சபையும், தற்போது செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற கிழக்கு மாகாண சபையும் இதற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. மத்திய அரசிடம் இருந்து வழுகி வருகின்ற அதிகாரங்கள் கூட ஆளுனரிடம் உள்ளதே தவிர மாகாண அமைச்சரவையிடம் ஒப்படைக்கப்படவில்லை. கிழக்கு மாகாண முன்னாள் முதலமைச்சர் சிவநேசதுரை சந்திரகாந்தன் ஒரு “பீயோனை நியமிக்கின்ற அதிகாரம் கூட தனக்கு இல்லை” என

ஒப்பாரி வைத்திருந்தார். அரசியல் ரீதியாக 13வது திருத்தம் தமிழ் மக்களின் இறைமையினையோ சுயதிர்ணய உரிமையினையோ கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாத ஒன்றாகும்.

கேள்வி-2

13வது திருத்தத்தை அமுல்படுத்தக் கூட அரசு பின்னடிக்கின்றதே. இது பற்றி என்ன கூறுகின்றீர்கள்?

பதில்

தமிழ் மக்கள் இது விடயத்தில் மிகவும் அவதானமாக இருக்க வேண்டுமென்றே நான் கருதுகின்றேன். சிங்கள மக்கள் விரும்பவில்லை என்பதற்காக அதனை நல்லது என நினைக்கக் கூடாது. ஜெனிவாத் தீர்மானத்தை அரசாங்கம் எதிர்க்கின்றது என்பதற்காக அதனை தமிழ் மக்களுக்கு சார்பான விடயம் எனக் கருதக்கூடாது. எல்லா விடயங்களையும் தமிழ் மக்களின் நலன்களில் இருந்தே நாம் நோக்க வேண்டும்.

சாதாரண சிங்கள மக்கள் 13வது திருத்தத்தையும், மாகாணசபை முறையையும் நிராகரிப்பதற்கு காரணம் அவர்களிடம் ஆதிக்கம் செலுத்தும் இனவாதமே. இனவாதம் ஊட்டப்பட்ட சிங்கள மக்கள் இலங்கைத்தீவு சிங்கள மக்களுக்கு மட்டும் உரியது எனக் கருதுகின்றனர். இதனால் தோற்றப்பாடு நிலையில் கூட ஒரு தீர்வு தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கப்படுவதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. தமிழ்மொழி விசேட மசோதா சட்டம் தொடக்கம் பண்டாரநாயக்காவின் பிராந்திய சபைகள், டட்டி சேனநாயக்காவின் மாவட்ட சபைகள், ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனாவின் மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகள், இந்திய அனுசரனையில் உருவான மாகாண சபைகள் என எல்லாவற்றையும் எதிர்ப்பதற்கு இப்பச்சை இனவாதமே காரணமாகும். மகிந்தரின் அரசாங்கத்திற்கு 13வது திருத்தத்திற்குள் ஒன்றுமில்லை என நன்றாகத் தெரியும் எனினும் அவரது அரசாங்கமும் ஒரு இனவாத அரசாங்கம் தான். இதுவும் தோற்றப்பாடு நிலையிலுள்ள ஒரு தீர்வைக் கூட விரும்பவில்லை என்பதும் உண்மையே. எனினும் இவற்றிற்கு அப்பால் 13வது திருத்தத்தினை அது நிராகரிப்பதற்குக் காரணம். அது இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தில் தொங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றமையே

ஆகும். மகிந்ததர் அரசாங்கத்தின் நோக்கம் இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தில் இருக்கக்கூடிய இந்திய சார்பான் பூகோள் அரசியல் ஆதிக்கத்திலிருந்து இலங்கையை எப்படியாவது மீட்பதாகும். இதனை மேற்கொள்வதற்கு 13வது திருத்தத்தை இல்லாமல் செய்தல் வேண்டும். இதனுடாக இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தை இல்லாமல் செய்ய முடியும். இங்கு நாம் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். 13வது திருத்தத்தில் எதுவும் இல்லையாததால் சிங்களம் எதிர்க்கின்றது என்பதற்காக நாம் அதனை ஏற்கமுடியாது.

கேள்வி-3

இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தை முழுமையாக இல்லாமல் செய்யும் நோக்கம் மகிந்தருக்கு இருக்கின்றது என நீங்கள் கருதுகின்றீர்களா?

பதில்

ஆம், நிச்சயமாக

கேள்வி-4

அப்படியானால் நீங்களும் அதனை எதிர்ப்பதன் மூலம் இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் இல்லாமல் போவதை விரும்புகின்றீர்களா?

பதில்

நாம் ஒன்றை மிகத்தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகின்றோம். தமிழ்த் தேசிய மக்கள் முன்னனி இந்தியாவின் எதிரியல்ல. இந்தியாவை ஒருபோதும் நாம் எதிரியாக பார்க்கவுமில்லை. சர்வதேச நாடுகள் தங்கள் நலன்களின் அடிப்படையில் தான் வெளியுறவு விடயங்களில் செயற்படும் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்கின்றோம். இது இந்தியாவிற்கு மட்டுமல்ல எல்லா நாடுகளுக்குமே பொருந்தும்.

இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்படுவதற்கு முன்னர் இலங்கை ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனாவின் ஆட்சியின் கீழ் அமெரிக்க ஆதிக்க வட்டத்திற்குள் விரும்பிச் செல்லத் தொடங்கியது. இந்தப் போக்கில் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி இலங்கையை இந்தியாவின் செல்வாக்கு மட்டத்திற்குள் கொண்டு வருவதற்கு இந்தியா முயன்றது.

இதன் அடிப்படையிலேயே தமிழர் அரசியலை ஆதரித்ததோடு ஆயுதப் போராட்டத்திற்கும் உதவியது. இவற்றினுடாக இலங்கையரசின் இருப்பிற்கே ஆபத்தை உருவாக்கி இலங்கையைத் தனது செல்வாக்கு வட்டத்திற்குள் கொண்டு வந்தது. இந்த செல்வாக்கு வட்டத்தை உறுதிப்படுத்தும் ஆவணம் தான் இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தமாகும். இந்தியாவின் புவிசார் அரசியல் நலன்கள் பாதுகாக்கப்படும் என்ற உத்தரவாதங்களே ஒப்பந்தத்தின் இணைப்புக்களில் காணப்பட்டன.

தமிழ் மக்களினுடைய விடுதலைப் போராட்டங்களைப் பயன் படுத்தி தன்னுடைய நலன்களைப் பாதுகாத்துக் கொண்ட இந்தியா தமிழ் மக்களுக்கு எதுவும் கொடுக்காமல், ஆனால் கொடுக்கப்படுவதாகக் காட்டிக் கொண்டு தமிழ் மக்களை சமாளிப்பதற்காகவே 13வது திருத்தத்தை கொண்டு வருவதற்குத் துணை நின்றது.

இது விடயத்தில் எங்களுக்கு இருக்கின்ற கவலை தமிழர் அரசியலைப் பயன்படுத்தி தங்களது நலன்களைப் பாதுகாத்துக் கொண்ட இந்தியா தமிழ் மக்களை நடுத்தெருவில் விட்டுவிட்டதென்பதே.

எங்களுடைய நோக்கம் இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தை எதிர்ப்ப தல்ல மாறாக அரசியல் தீர்வு என்ற பெயரில் எம்மீது திணிக்கப்பட்ட 13வது திருத்தத்தினை அடியோடு நிராகரிப்பதே. இந்தியா தனது புவிசார் நலன்களைப் பேணுவதற்காக இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்தில் உள்ளடக்கியிருக்கும் சரத்துக்கள் பற்றி எமக்கு கவலையில்லை. ஆனால் தமிழ் மக்களுக்கு அவர்களை அழிவில் இருந்து பாதுகாக்கக் கூடியதான் ஓர் தீர்வினை இந்தியா பெற்றுத்தர வேண்டும், அதாவது தமிழ்த் தேசத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்பதுதான் எமது கோரிக்கை.

கேள்வி-5

நீங்கள் இப்படிக் கூறினாலும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு ஜெனிவாப் பிரேரணையை வரவேற்றிருப்பதோடு நல்லினைக்க ஆணைக்குமுனின் அறிக்கை 13வது திருத்தம் என்பவற்றையும் ஆதரித்துள்ளதே.

பதில்

இவை உண்மைதான். தமிழர்களுக்கு மிகவும் ஆபத்தான இவ் விடயங்களை தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு ஆதரிக்கின்றது. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பிற்கென சொந்த நிகழ்ச்சிநிரல் எதுவும் கிடையாது. அது இந்தியாவினதும், அமெரிக்கா தலைமையிலான மேற்குலகினதும் நிகழ்ச்சி நிரல்களின்படியே இயங்குகின்றது. இதனால் தான் அதனை ஆதரிக்கின்றது.

தமிழ் மக்களின் நலன்களில் இருந்து கொண்டு இந்திய, மேற்குலக நிகழ்ச்சி நிரல்களை அணுக வேண்டுமே தவிர அவர்களின் நிகழ்ச்சி நிரல்களை தமிழ் மக்களிடம் விற்பதற்கு முனையக் கூடாது. தமிழ்த் தலைமையின் பொறுப்பும் அதுவல்ல.

நாம் இந்த விடயங்களை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்கின் ரோம். கூட்டமைப்புச் செல்லும் பாதையின் ஆபத்துக்களையும், விளைவுகளையும் தெளிவாக மக்களிடம் கூறி வருகின்றோம். இதற்கு மேல் மக்கள் தான் முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

கேள்வி-6

ஜெனிவா தீர்மானம் இப்படித்தான் நீர்த்துப் போகுமென முன்னரே நீங்கள் எதிர்பார்த்தீர்களா?

பதில்

நாம் எதிர்பார்த்தே இருந்தோம். இலங்கையில் நல்லினக்கத்தையும், பொறுப்புக் கூறுதலையும் கொண்டுவருவதற்காக இந்தத் தீர்மானம் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. மாறாக இந்தியாவினதும், மேற்குலகத் தினதும் புவிசார் அரசியல் நலன்களின் அடிப்படையில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையே இதுவாகும். தற்போது சிறீலங்காவிலுள்ள சீனாச்சார்பு ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசர தேவை இந்தியா மற்றும் மேற்குலகத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ளது. அந்த ஆட்சியை இரண்டு வழிகளில் முடிவுக்குக் கொண்டுவரலாம் எனக் கருதுகின்றார்கள். ஒன்று சீனாச்சார்பு ஆட்சியாளர்களுக்கு மிகுந்த நெருக்கடிகளை ஏற்படுத்தி சீனாச்சார்பு போக்கினை கைவிடச் செய்து தம் மோடு உறவுகளை பலப்படுத்தச் செய்வது இரண்டாவது நெருக்கடிகளை

எற்படுத்தி சீன சார்பு ஆட்சியாளர்களை ஆட்சிப் பீடத்திலிருந்து அகற்றுவது.

அவ்வாறு அவை எதிர்பார்க்கும் நேச அரசாங்கத்திற்கு நாளை நெருக்கடிகள் வரக்கூடாது என்பதற்காக மோதலின் அடிப்படைக் காரணங்களைத் தீர்க்கக்கூடிய எந்தக் கடினமான சூழலையும் உருவாக்க அவை விரும்பவில்லை.

தமிழ் மக்களை தனியான தேசமாக சிங்களவர்கள் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்பதே உண்மை. தமிழ்த் தேசத்தை அங்கீகரிப்பதாக சிங்களத் தலைவர் ஒருவர் கூறுவாரேயானால் சிங்கள மக்கள் அவரை நிராகரித்து விடுவார்கள். ஆனால் இனப் பிரச்சனைக்கான ஒரேயொரு தீர்வு தமிழ் மக்களை ஒரு தனியான தேசமாக அங்கீகரிப்பதுதான் என்பதையும் நாம் அறிவோம். மேற்குலகமும், இந்தியாவும் இதை அறியும். ஆனால் இதை அவர்கள் அதிகாரபூர்வ கொள்கையாக அங்கீகரிக்கமாட்டார்கள். அப்படி அங்கீகரித்தால் இலங்கையில் அவைகளால் ஆட்சிமாற்றத்தை ஏற்படுத்தவோ, தங்களுக்கு நேசமான அரசாங்கத்தை ஆட்சிக்குக் கொண்டுவரவோ முடியாது.

சீனாவிற்கு ஆதரவான ஆனால் இந்திய அமெரிக்க நலன்களுக்கு எதிரான மகிந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை சிங்கள மக்கள் ஒருபோதும் விட்டுக்கொடுக்க மாட்டார்கள். இதனால் தங்களுக்கு ஆதரவான அரசாங்கத்தை இலங்கையில் ஆட்சிக்குக் கொண்டுவர முடியாது எனும் உண்மை உணர்ப்படும் போதுதான் மேற்குலகும், இந்தியாவும் தமிழ்த் தேசியப் பிரச்சனையை காத்திரமாக அனுகும்.

இனப்படுகொலைக்கு ஆதாரங்களாக எவ்வளவோ நிருபணங்கள் குவிந்த போதும் இப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தை ஜெனீவாவில் அவை கொண்டுவந்தமைக்கு இதுவே காரணம். தமிழர்களின் துயரங்களை துடைப்பது என்பதன் பெயரிலேயே இதனை நிறைவேற்றியிருக்கின்றனர். இது மாபெரும் கொடுமை.

மற்றைய நாடுகளுக்கு சம்மதம் இல்லை என்பதால்தான் தீர்மானம் பலவீனப்படுத்தப்பட்டது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வாதமல்ல. உலகிலேயே மிகவும் வல்லமையான ஒரு நாடும், பிராந்தியத்தில் வலிமையான நாடும் நினைத்தால் மற்றைய நாடுகளை தங்கள் வழிக்குக் கொண்டுவருவது பிரச்சனையே அல்ல. ஆனால் தூரதிஷ்ட-

வசமாக அமெரிக்கா, இந்தியா, மேற்குலகம் ஆகிய மூன்றிற்குமே அத்தகைய உறுதியான எண்ணம் இருக்கவில்லை. கடுமையான தீர்மானம் அவற்றின் நலன்களுக்கு ஏற்றதாக இருக்காது என்பதே அதற்குக் காரணம்.

கேள்வி-7

இந்தியாவும், மேற்குலகமும் ஏற்படுத்த நினைக்கும் ஆட்சிமாற்றம், தமிழ் மக்கள் விரும்பும் ஏதேனும் தீர்வைப் பெற்றுக் கொள்ள வழிவகுக்குமென நீங்கள் கருதுகின்றீர்களா?

பதில்:

ஆட்சிமாற்றம் ஏற்படுமென அவை கருதுகின்றன என்பது உண்மை. அதற்காக அவை மிகத் தீவிரமான செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்து வருகின்றன என்பதும் உண்மை. ஆனால் இலங்கையிலிருக்கும் இன்றைய அரசியல் சூழலில் ஒரு ஆட்சிமாற்றம் இடம்பெறுவதற்கு வாய்ப்புக்கள் உண்டென நாம் கருதவில்லை. காலாகாலமாக இலங்கை அரசின் (State Policy) கொள்கையே இலங்கைத் தீவை முழுமையாக பெளத்த-சிங்கள மயப்படுத்துவது தான். காலனித்ததுவ ஆட்சியில் இருந்து விடுபட்டகாலம் தொடக்கம் சிறீலங்காவின் ஒற்றையாட்சிக் கட்டமைப்பினையும் ஆட்சியாளர்கள் அதற்கே பயன்படுத்தினர். அதற்கேற்பவே அரசியல் யாப்பு மாற்றங்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அரசு இயந்திரமும் அதற்கேற்ற வகையிலேயே உருவாக்கப்பட்டிருந்தது.

இடைக்காலத்தில் தமிழ் மக்களது விடுதலைப் போராட்டம் இச் பெளத்த-சிங்கள மயமாக்கத்திற்கு பெருந்தடையாக இருந்தது. தற்போது தமிழ்மீது விடுதலைப் புலிகள் அழிக்கப்பட்டமையினால் அத்தடையும் நீங்கிவிட்டது. இதனால் அண்மைக்காலமாக முழுமையான சிங்கள மயமாக்கல் செயற்பாடுகளில் அரசாங்கம் ஈடுபட்டு வருகின்றது. சிங்கள மக்களுக்கு இது நன்றாகத் தெரியும். இதனால் சிங்களமய மாக்கலை அடிப்படைக் கொள்கையாகக் கொண்டு அதனை தீவிரத்துடன் மேற்கொள்ளும் ஒரு அரசாங்கத்தை வீழ்த்த சிங்களமக்கள் முனைவார்கள் என்பது எதிர்பார்க்கக்கூடியதல்ல.

இதைவிட எதிர்க்கட்சியான ஐக்கியதேசியக்கட்சி இன்று மிகவும் பலவீனமான நிலையிலுள்ளது. போர் வெற்றி அக்கட்சியினை மிகவும் பலவீனப்படுத்திவிட்டது. கட்சிக்குள் உள்ளென்றாக்கட்சி வேறு. மாற்றுத் தலைவர்களும் இரண்டாம் கட்டத் தலைவர்களும் அங்கு ஒதுக்கப்பட்டு பலவீனப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். இன்னுமொரு எதிர்க்கட்சியான மக்கள் விடுதலை முன்னணி யின் நிலை மிகவும் பரிதாபகரமானது. அக்கட்சியின் இனவாதக் கொள்கையை மகிந்த அரசாங்கம் தனது கையில் எடுத்துள்ளதால் அக்கட்சி தனது கட்சிச் செயற்பாட்டிற்கு கொள்கையில்லாமல் உள்ளது. கட்சிக்குள் ஏற்பட்ட பிளவுகள் வேறு அதனை மிகவும் பலவீனப்படுத்தியுள்ளது.

இந்நிலையில் இங்கு ஓர் ஆட்சி மாற்றம் என்பது நிகழ்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் மிக மிகக் குறைவு என்பதே எம்முடைய கருத்தாகும்.

எனினும் இங்கு நாம் கவனிக்க வேண்டிய விடயம் இலங்கைத் தீவில் யார் ஆட்சிக்கு வந்தாலும் தமிழ்த் தேசத்திற்கு எதிராக பெளத்த - சிங்களமயமாக்கல் நடைபெறப்போவதே உண்மை. அது கட்சியின் தன்மைக்கேற்ப நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ மேற்கொள்ளப் படலாம். இந்நிலையில் தமிழ்த் தலைமைகள், தமிழ்த் தேசிய அரசியலை சிங்கள தேசியத்திற்குள் கரைக்கும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடாது, அதனை உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்குப் போராட வேண்டும்.

சர்வதேச சமூகத்தின் ஒரு பகுதியினருக்கு, சிறீலங்கா அரசாங்கத்தை தமது வழிக்குக் கொண்டுவருவதற்கு தமிழ் அரசியலை பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை உள்ளது. இந்த நிலையை வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்தி, தமிழ் தேசத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு எத்தகைய அரசியல் நிலைப்பாடு அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டுமோ அந்த நிலைப்பாட்டை, அந்த சர்வதேச சமூகத்தினர் ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்யும் நிலையை உருவாக்க சகல வழிமுறைகளையும் கையாள வேண்டியது தமிழ்த் தலைமைகளது இன்றைய வரலாற்றுக் கடமையாகும்.

கேள்வி-8

ஜெனிவாவில் தமிழ் மக்களின் நிலைநின்று நீங்களும் உங்கள் கட்சியினரும் கடுமையாக செயற்பட்டுள்ளீர்கள். அது பற்றி கொஞ்சம் விரிவாக கூறமுடியுமா?

பதில்

சென்ற தடவை தமிழ்த் தேசியக்கூட்டமைப்பு ஜெனிவாவிற்குச் சென்று எமது பக்க நியாயங்களை முன்வைக்கும் என நாம் எதிர் பார்த்திருந்தோம். ஆனால் அது நடைபெறவில்லை. இந்தத் தடவை தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு வந்தால் என்ன, வராவிட்டால் என்ன நாங்கள் செல்வது என முடிவெடுத்திருந்தோம். நானும் கட்சியின் செயலாளர் செல்வராஜா கஜேந்திரனும், கட்சியின் தேசிய அமைப்பாளர் விஸ்வலிங்கம் மணிவண்ணனும் சென்றிருந்தோம். அங்கு தமிழ் அரசியல் தலைவர்களில் எனக்கு மட்டுமே மனிதவுரிமைகள் பேரவை கூட்டங்களில் கலந்து கொள்வதற்கும், உரையாற்றுவதற்கும் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தன. இச்சந்தர்ப்பத்தை எங்களால் முடிந்தவரை பயன்படுத்தினோம்.

பேரவைக் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ளக்கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்தி, பல்வேறு நாடுகளின் இராஜதந்திரிகளுடனும் உரையாடி எமது பக்க நியாயத்தை முன்வைத்தோம். நாம் சந்தித்த அனைத்து இராஜதந்திரிகளுக்கும் இந்தப் பிரேரணை தமிழ் மக்களுக்கு எந்தவித பயனையும் தரப்போவதில்லை என்பதை தர்க்க ரீதியாகத் தெரியப்படுத்தினோம். சர்வதேச விசாரணையையும், அதனை இலகு வாக்கக்கூடிய வகையில் இடைக்கால நிர்வாகத்தினையும் வற்புறுத்தி னோம். மனிதவுரிமைகள் பேரவையில் நான் உரையாற்றிய போதும் கூட இவை இரண்டையும் தர்க்க ரீதியாக வற்புறுத்தினேன்.

மனிதவுரிமைகள் பேரவையின் உத்தியோகபூர்வ கூட்டங்களுக்குப் புறம்பாக அரசுகாரப்பற்ற நிறுவனங்கள் நடாத்திய சிறிய கூட்டங்களிலும் பங்கு பற்றி எமது கருத்துக்களை ஆணித்தரமாக முன்வைத்தோம். இது விடயத்தில் எம்மால் முடிந்தவரை பணிகளை ஆற்றியிருக்கின்றோம் என்றே நாம் கருதுகின்றோம்.

கேள்வி-09

இடைக்கால நிர்வாகம் குறித்து நீங்கள் பேசுகின்றீர்கள் அது சாத்திய மாகும் என நீங்கள் கருதுகின்றீர்களா? இதனை சர்வதேச சமூகம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என கருதுகின்றீர்களா?

பதில்

இலங்கையிடமோ சர்வதேசச் சமூகத்திடமோ சென்று அவை “எற்றுக்கொள்ளத்தக்க” கோரிக்கைகள் எவை எனக் கருதி அவற்றின் அடிப்படையில் எங்கள் கட்சி கோரிக்கைகளை முன்வைப்பதில்லை. தமிழர்கள் மீது இன்று கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ள கட்டமைப்பு சார்(Structural) இனப்படுகொலையைத் தடுத்துறிறுத்துவதற்கு எது வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும் என்கிற தர்க்க ரீதியிலான முடிவில் இருந்து தான் நாங்கள் கோரிக்கைகளை வைக்கிறோம். சிங்கள ஆதிகக்த்தில் இருக்கும் வரை, ஈழத் தமிழர்களின் தாயகம் அழிவை மட்டுமே சந்திக்கும். இதற்கு முகம் கொடுப்பதற்கு நிலைமாறு காலகட்ட நிர்வாகம் ஒன்று வேண்டும்.

அத்துடன் அன்று தமிழ்மீது விடுதலைப் புவிகள் இடைக்கால அரசு கேட்ட காலமும் இன்றைய காலமும் வெவ்வேறு. இலங்கையில் சீனா நுழைந்ததால், இன்று தமிழ் மக்களின் புவிசார் அரசியல் மதிப்பு வலுவடைந்திருக்கிறது. இலங்கை விவகாரத்தில், அமெரிக்காவும் இந்தியாவும் சிங்கள அரசுக்கு எதிராகக் காய் நகர்த்த வேண்டும் என்றால் அவை தமிழர்களின் அரசியலைத்தான் கையிலெலுக்க வேண்டும். இதனால்தான் தமிழர்களின் துயரத்தை இன்று அவை ஜென்வாவில் இலங்கையின் மீது நிர்ப்பந்தம் செலுத்தப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன.

மேலும் ஈன்றெடுத்த இறைமை என்ற சர்வதேச சட்டக் கோட்பாட்டின் பிரகாரம் நாம் கோரும் நிலைமாற்று நிர்வாகம் என்பது சர்வதேச சமூகத்தினால் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய ஒன்றுதான். இவ் ஈன்றெடுத்த இறைமைக் கோட்பாட்டின்படி கட்டாயமாக இவ் நிலை மாற்று நிர்வாகம் தனிநாட்டில்தான் முடிவடைய வேண்டுமென்பதில்லை. இவ் நிலைமாற்று நிர்வாக அலகு இறுதியில் தேசங்களின் இறைமைகளை கூட்டுதல் என்னும் அடிப்படையில் ஒரு நாட்டுக்குள் இறுதித் தீர்வைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இத்தகைய இடைக்கால அல்லது நிலைமாற்று நிர்வாகம் என்பது தென்கூடானில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது என்பதனை நாம் ஓர் முன்னுதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

இன்று தமிழ் மக்களுக்கு கிடைத்துள்ள வாய்ப்பான புவிசார் அரசியல் சூழலை நாம் எப்படிப் பயன்படுத்திக்கொள்வது என்பது

நம்கையில்தான் இருக்கிறது. இந்திய, அமெரிக்க, சீனக் குழாம்களின் விழுக் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த புவிசார் அரசியல் நலன்களை நாம் புரிந்துகொள்ளத் தவறினால் நம் மக்களுக்குப் பலனளிக்கக்கூடிய எந்த விழுக்கத்தையும் நாம் வகுக்க இயலாது. நாம் ஒன்றினைந்து விட்டுக்கொடுக்காமல் வைராக்கியத்துடன் நின்றால், நம் வழிக்கு இந்தியாவும் அமெரிக்காவும் தயக்கத்துடனாவது வரக் கூடிய காலம் நிச்சயம் உருவாகும்.

கேள்வி-10

தமிழக மாணவர்களின் எழுச்சி எந்தவகையில் தமிழர் விடுதலைப் போராட்டத்தில் தாக்கத்தைச் செலுத்தியுள்ளது என நீங்கள் கருதுகின்றீர்கள்?

பதில்

தமிழக மாணவர்களின் எழுச்சியை தமிழ் அரசியல் வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையின் ஆரம்பமாகவே பார்க்கின்றோம். தாயகத்தில் தமிழ்மக்களுக்கு குரல் இல்லாமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் வாழ்கின்றோம். ஒரு பக்கத்தில் அரசியல் யாப்பின் வெது திருத்தம் காரணமாக எமது குரலை மட்டுப்படுத்த வேண்டியிருக்கின்றது. மறுபக்கத்தில் 2009 மேயின் பின்னர் தமிழ் மக்கள் ஒரு தோல்வி மனப்பான்மையில் இருக்கின்றனர். அதேவேளை மோசமான அடக்கு முறைக்கு உச்சவகையில் முகம் கொடுத்துக் கொண்டும் இருக்கின்றனர். இந்தியா தன்னுடைய நலன்களின் அடிப்படையில் மட்டும் முடிவுகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. தமிழர் நலன்களை முதன்மைப் படுத்தவில்லை. தமிழ் மக்களால் நிராகரிக்கப்பட்ட 13வது திருத்தத்தினை அவர்களின் தலையில் கட்டிவிட அது வேறு முயற்சிகளைச் செய்கின்றது.

இந்நிலையில் தமிழக மாணவர்கள் இலங்கைத் தீவையும், தமிழகத்தையும் மையப்படுத்திய பூகோள அரசியலில் தமிழ்மக்களின் முக்கியத்துவத்தினை விளங்கிக் கொண்டு கொள்கைகளை வகுத்துப் போராடுவது தமிழ் மக்களை ஆபத்தான நிலையில் இருந்து மீட்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தை கொடுத்திருக்கின்றது. இந்தப் போராட்டம் தமிழக மாநில அளவில் மட்டுப்படுத்தப்படாமல் தமிழகத்தின்

அனைத்து மக்களின் பங்களிப்போடு ஓட்டுமொத்த தமிழகத்தின் நிலைப்பாடாக மாறுவது அவசியமானது. மாணவர் களினுடைய போராட்டத்தின் விளைவுகளை தமிழக சட்டசபைத் தீர்மானத்தில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. ‘உலகத்தமிழர்’ என்கின்ற பொது அடையாளம் வளர்வதற்கும் இது துணைபுரிந்திருக்கின்றது.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தமிழ்மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தை மீண்டும் அதன் தளத்தில் மாணவர்களினுடைய போராட்டம் கொண்டுவந்து நிறுத்தியிருக்கின்றது இது மிகவும் முக்கியமானது.

